

Bezinning 355: De diepste dramatiek 2 ¹

Marcus 9,30-37 = 25° zondag B-jaar

Het Woord

Ze vertrokken uit die streek en reisden door Galilea, maar Hij wilde niet dat iemand dat te weten kwam, want Hij was bezig zijn leerlingen onderricht te geven. Hij zei tegen hen: 'De Mensenzoon wordt uitgeleverd aan de mensen. Die zullen Hem doden, maar na drie dagen zal Hij uit de dood opstaan.' Ze begrepen deze uitspraak niet, maar durfden Hem geen vragen te stellen.

Ze kwamen in Kafarnaüm. Toen ze in huis waren, vroeg Hij hun: 'Waarover waren jullie onderweg aan het redetwisten?' Ze zwegen want ze hadden onderweg met elkaar getwist over de vraag wie van hen de belangrijkste was. Hij ging zitten en riep de twaalf bij zich. Hij zei tegen hen: 'Wie de belangrijkste wil zijn, moet de minste van allemaal willen zijn en ieders dienaar.' Hij pakte een kind op en zette het in hun midden neer; Hij sloeg zijn arm eromheen en zei tegen hen: 'Wie in mijn naam zo'n kind bij zich opneemt, neemt Mij op; en wie Mij opneemt, neemt niet Mij op, maar Hem die Mij gezonden heeft.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Marcus geeft de kern van zijn evangelie: Jezus zal lijden door mensen, gedood worden en na drie dagen verrijzen. Het is de diepste dramatiek van God. Hij komt om de mensen te helpen, te bevrijden, naar hun ware doel te leiden, de echte vreugde te geven ... Maar sommige mensen wijzen Hem en zijn boodschap af en elimineren Hem. En toch! Toch verrijst Jezus uit die diepe ellende. Doorheen de dood wordt de dood overwonnen. Vanuit God gezien is er geen andere weg mogelijk.

En de leerlingen? Er staan opmerkelijke reacties: ze verstaan er niets van, ze zijn bevreesd en ze zwijgen. Hoe dikwijls is dat ook niet onze reactie? We herkennen onszelf zo goed in de leerlingen! Er zijn slechts drie medicamenten. Om te verstaan moeten we aan de voeten van onze Leraar Jezus zitten, luisteren naar zijn Woord, het bestuderen, er met elkaar over praten, tot inzicht komen ... Om onze vrees te overwinnen, vertrouwen we ons best toe aan God en de Heilige Geest, aan alle beloften van de Bijbel. Het zwijgen kan goud zijn, maar soms moeten we spreken. Ook dat kunnen we leren vanuit een diep doorleefde relatie met Christus.

¹ Mariakerke, 18 september 2015.

Jezus vermaant zijn leerlingen: ze moeten ernaar streven de laatste, de dienaar te zijn, het kind tussen volwassenen. Dit vraagt een radicale ommekeer, telkens en telkens opnieuw. Juist in een kind herkent Jezus zich. Hij identificeert zich met het kind. Want Hij is geworden als een kind, de voorwaarde om in het Rijk van God binnen te gaan.

Het Woord in mijn leven

Hoe reageer ik als ik God niet begrijp? Wat doe ik als ik verlamd word door vrees in verband met het geloof? Wat is er nodig dat ik ga spreken waar ik moet spreken? Wat betekent het voor mij te worden als een kind?

Bidden met het Woord

Heer Jezus, Mensenzoon,
U kiest voor de laagste plaats:
waar de klappen vallen,
waar onderdrukking troef is,
waar lijden dagelijkse kost is,
waar de dood het snelste toeslaat.
Leer mij die keuze maken.
Laat me het jongetje zijn,
dat niet wordt geacht,
maar in wie U zich herkent.
U in mij,
God in mij. Amen.

© Eric Haelvoet 2015